

[Skatteministeren]

nansierings- og kreditinstitutter, der i øvrigt er omfattet af fondsbeskatningsloven, jf. § 1, nr. 4, litra a-c. Denne bemyndigelse vedrører nogle få finansieringsinstitutter og kan udnyttes, hvad enten disse er organiseret som aktieselskaber eller fonde.

Spørgsmålet har været, hvorledes de nævnte institutter skal beskattes, hvis skatteministeren ikke træffer afgørelse om beskatning efter fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4.

Ved besvarelsen i 1987 var det forudsat, at fondsbeskatningsloven skulle fortolkes således, at de nævnte finansieringsinstitutter i så fald skulle beskattes efter deres organisationsform, dvs. at finansieringsinstitutter organiseret som aktieselskaber skulle beskattes som aktieselskaber efter selskabsskatteovens § 1, nr. 1, og finansieringsinstitutter organiseret som fonde skulle beskattes som registreringspligtige fonde efter fondsbeskatningslovens § 1, nr. 1.

Efterfølgende er der så rejst spørgsmål om holdbarheden af denne fortolkning.

Efter nøje at have sammenholdt lovteksten med bemærkningerne til fondsbeskatningsloven og fondsbeskatningscirkulæret og efter at have forelagt spørgsmålet for kammeradvokaten har jeg måttet konstatere, at der som følge af uklare motivudtalelser og formuleringer i fondsbeskatningscirkulæret hverken er fornødent grundlag for at beskatte finansieringsinstitutter organiseret som fonde efter fondsbeskatningsloven eller efter anden lovgivning, medmindre der konkret træffes bestemmelse herom efter fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4.

Da dette forhold blev klarlagt, udnyttede jeg beføjelsen i fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4, til at gøre samtlige institutter af tilsvarende karakter skattepligtige efter fondsbeskatningslovens § 1, nr. 4.

Det er beklageligt, at fondsbeskatningsloven og dennes forarbejde samt fondsbeskatningscirkulæret har givet anledning til tvivl og misforståelser omkring skattepligten for de nævnte institutter.

Spm. nr. S 1182

Til *miljøministeren* (30/8 90) af:

Knud Lind (FP):

»Med hvilken begrundelse kræver Miljøstyrelsen en international forhåndsgodkendelse, når der skal transporteres tom emballage til re-

novering fra Danmark til Belgien, helt efter reglerne i ADR-konventionen, Rand nr. 10.011, der omhandler transport af tom emballage?»

Begrundelse

Spørgeren finder det besynderligt, at Afdelskontoret i Miljøstyrelsen i forbindelse med firmaet Esbjerg Emballagehandels transport af tomme jerntønder til renoveringsfirmaet J. Verstraete beliggende i byen Roeselare, Belgien, kan kræve en forhåndsgodkendelse af transporten fra modtagerlandet af de tomme tønder samt fra afsender- og transitland, inden transporten påbegyndes, uagtet tom emballage i henhold til ADR-konventionen om transport af farlige stoffer, Rand nr. 10.011, ikke betragtes som transport af kemiske stoffer, men udelukkende som værende et restprodukt.

Miljøstyrelsens krav om forhåndstilladelse, der i stedet for ADR-konventionens regler kører efter de lokale danske regler i lov om bortskaffelse m.v. af olie- og kemikalieaffald, betyder en unødvendig forsinkelse på ikke under 3 uger pr. transport.

De danske krav, som strider mod de internationale regler, forringer de danske firmaers konkurrenceevne inden for EF-markedet.

Svar (11/9 90):

Miljøministeren (Lone Dybkjær):

Miljøstyrelsen har svaret følgende, hvortil jeg kan henholde mig:

»Internationale vejtransporter skal ske efter forskrifterne i ADR-konventionen (Den europæiske konvention om international transport af farligt gods ad vej). Konventionen regulerer sikkerheden i forbindelse med transport af farligt gods.

Ifølge ADR-reglerne er tomme urensede emballager i kollen, der har indeholdt stoffer fra en række fareklasser, i henhold til randnummer 10.011 undtaget fra visse af transportreglerne. Reglerne om vejtransport administreres af Justitsministeriet ved Statens Brandinspektion.

Danmark har i henhold til EF-direktiv 84/361/EØF forpligtet sig til at gennemføre særskilt dansk lovgivning om grænseoverskridende transport af farligt affald. Dette er sket ved Miljøministeriets bekendtgørelse nr. 457 af 25. juni 1987 om grænseoverskridende transport af farligt affald.